

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκίτης

“ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ”

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΥΤΟΥ ΑΝΔΡΕΣ

Εἶνε ἀληθές ὅτι ἡ ἀξία ἀναγνωρίζεται μετὰ θάνατον. Εἶνε ἀληθές ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐσυνειδίσαμεν ν' ἀναβιβάζωμεν εἰς τὸν Γολγοθᾶν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοῦ πόνου τοὺς μεγάλους τῆς Πατρίδος πολίτας. Ἄλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθές ὅτι ὁ Ἕλληρικὸς Λαὸς πρὸ τοῦ θανάτου σταματᾷ τὴν ὄργην καὶ τὸν θυμὸν αὐτοῦ, συνέρχεται, καὶ συγχωρεῖ, καὶ μετανοεῖ, καὶ ἀναγνωρίζει καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ νεκροῦ ἀντιπάλου, ἀντιθέτου, πολεμιστοῦ. Τοῦτο ἐπανελήφθη καὶ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη, θάνατον τὸν ὁποῖον ὅσον δικαίως τόσον εὐλικρινῶς ἐθρήνησεν ὁ Ἕλληρικὸς Λαός.

Ὁ Ἕλληρικὸς Λαὸς ἐθρήνησεν καὶ τὸν Κομμουνιστὴν καὶ τὸν Δεληγεώργην καὶ τὸν Δηλιγιάννην καὶ τὸν Τρικούπην, διότι πάντες οὗτοι προσέφερον ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα. Ἐξωστράμισε τὸν Ἀριστείδην, ἐκτύπηε τὸν Καποδίστριαν, ἐξεδίωξε τὸν Ὀθωνα, ἐπύκρναν τὸν Γεώργιον, τὸν Τρικούπην, τὸν Δηλιγιάννην, ἠδίκησεν τὸν Θεοτόκην, ἀλλὰ πάντας ἐθρήνησεν, καὶ ὅλων τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἀνεγνώρισεν καὶ ἀναγνωρίζει.

Τίς δὲ ὁ Γεώργιος Θεοτόκης; Ἐξοχος ἀληθὴς ὡς πολιτικός. Ἄλλὰ καὶ ὡς ἀνθρώπος ἦτο νοῦς εὐγενής, πνεῦμα χαριέστατον, χαρακτήρ θεϊκὸς καὶ ἄσπιλος, καρδιά μεγάλη, ψυχὴ εὐγενής, τέλειος εὐπατρίδης καὶ φιλόσοφος περιφρονητῆς τῆς δόξης, ἀπαράμιλλος ἐξημερωτῆς τῶν πολιτικῶν τῆς Χώρας ἠθῶν. Καὶ ἴσως μόνον διὰ τοῦτο ὀφείλομεν αὐτῷ ἀμέριστον καὶ αἰώνιον εὐγνωμοσύνην.

Διὰ τῆς παραγγελίας τῶν τριῶν θωρηκτῶν «Υδρας», «Σπεισῶν» καὶ «Ψαρρῶν» καὶ τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων ὁ Γ. Θεοτόκης ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς ὀργανώσεως πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἀνταξίου τοῦ ὀνόματος ἡμῶν. Κατόπιν συνέστησεν τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου, ἐπρομηθεύθη τὰ ὀντῶ πρῶτα ἀντιτορπιλλικά καὶ κατέθεσε τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ «Ἀβέρωφ». Ἴδού ὁ συντελεστὴς τοῦ Ἕλλητικοῦ Στόλου δι' οὗ ἐπῆλθε ἡ νίκη τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας. Κατόπιν ἀνεκήρυξε τὸν Διάδοχον Κωνσταντῖνον Ἀρχηγὸν τοῦ

Στρατοῦ, κατήρτισεν τὸ Ἐπιτελεῖον διὰ τοῦ Δούσμανη καὶ τοῦ Μεταξᾶ, ἐψηφίσε τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Στρατοῦ, συνέστησεν τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Αὐτῆς, ἐπρομηθεύθη τὰς πυροβολαρχίας καὶ τὰ ἐπαναληπτικά ὄπλα. Ἐπλήρωσε πάσας τὰς ἀποθήκας τοῦ πολέμου. Προήγαγεν τὸ Κρητικὸν ζήτημα διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς Κρήτην τοῦ κ. Ζαῦτη καὶ διεξήγαγεν ἐν Μακεδονίᾳ ἀμυντικὸν τῆς Φυλῆς ἀγῶνα κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἀνήγειρε στρατῶνας. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε μέγα καὶ σοβαρὸν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἐκλιπὼν μέγας ἀνὴρ ἐγένετο Κυβερνήτης ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897 ὅτε ἡ Ἑλλὰς συνετρίβη ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς. Καὶ ὅμως ἐνῶ ὁ Θεοτόκης ἐκλήθη ἵνα περισυλλέξῃ τὰ ναύαγια καὶ τὰ λείψανα τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους, κατέστη πράγματι ἀνορθωτῆς καὶ δημιουργός.

Ὁ ἐργάτης οὗτος καὶ ἀπόστολος καὶ θεμελιωτῆς τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν πολιτικῶν ἠθῶν καὶ ὀργανωτῆς τῶν πάντων ἠδικηθῆν ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ὡς ἠδικηθῆσαν πρὸ αὐτοῦ πάντες οἱ συντελεσταὶ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὀραίου. Ἄλλὰ τὴν ἀδικίαν αὐτῆν ὑπέμεινε γαλήνιος ὁ μέγας ἀνὴρ, ἐπέκρινε μέχρι τρυγός τὸ ποτήριον τῆς πικρίας, χωρὶς ποτὲ νὰ γογγίσῃ διὰ τὴν ἀδικίαν, μεγαλόφρων εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν περιστάσεων καὶ εἰς τὴν κρίσιν περὶ τῶν πλανῶν λαοῦ μεσημβρινοῦ καὶ συνεπῶς ζωηροῦ, στιγμιαίου καὶ εὐδημαγωγῆτου, ὅστις διὰ τῆς μεταμελείας του σήμερον ἀναγνωρίζει τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός, θρηνεῖ τὴν ἀπώλειάν του καὶ ἀπεριφράστως ἐκδηλοῖ πρὸς τὸν μέγαν νεκρὸν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν θαυμασμὸν του. Εἶνε αὕτη ἡ ἱστορία τοῦ Ἕλλητικοῦ λαοῦ, ἣτις συνεχίζεται καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ ὀλοκλήρους χιλιετηρίδας. Εἶνε καὶ τοῦτο μία ἀρετὴ. Πιθανὸν νὰ μὴ ἐκτιμῶμεν ὅσον πρέπει τοὺς ζῶντας, πάντως ὅμως σεβώμεθα τοὺς νεκρούς. Πράγμα ἀγνωστον εἰς μερικὸν ἄλλοις λαοῦς. Π. Μ. Σ.

***

ΤΟ ΑΛΥΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸ ζήτημα τοῦ σίτου ἢ τῶν ἀλεύρων ἢ τοῦ ἄρτου μένει εἰσέτι ἀλυτον, καὶ πολλὸ φοβούμεθα ὅτι ἂν οὐχὶ αὐριον, πάντως μεθαύριον, θ' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ πάλιν τὸ φάσμα τῆς πείνης καὶ θά εὐρεθῶμεν ἐνώπιον τῶν σιτηρῶν ἐκείνων αἴτινες προκα-

λοῦσι μὲν τὸν οἶκτον καὶ τὴν συμπάθειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν. Κατ' ἀρχὴν φρονοῦμεν ὅτι τὸ ἐμπόριον εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις καὶ ἀνωμαλίας, ἃς προσέκαλεσεν ὁ συνεχιζόμενος Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, πρέπει νὰ μὲνη ἐλεύθερον, ἵνα, ἐν τῷ συναγωνισμῷ, ἐπέρχεται ἡ ὑποτίμησις, ἢ ἐκλεκτικότης καὶ ἢ πληθῶρα τοῦ εἶδους. Τοῦναντίον ἐν τῷ ζήτηματι τοῦ ἄρτου παρατηρεῖται κάποια ἀταξία, οὕτως εἰπεῖν. Διότι, ἐνῶ ἐνεργουμέν ὅπως ἐπιτύχωμεν τὴν ἀποστολὴν σίτου, ἐξ ἄλλου παρακωλύεται τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλεύρων. Τρώγωμεν οὕτω πάντες τὸν ἀποστελλόμενον σίτον, ὅστις ἐξαντλεῖται ταχέως, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἄλλερα. Ἐνῶ ἐπρεπεν ὁ «Ἀτμόμυλος Κυκλάδων», νὰ συναγωνίζετο μετὰ τῶν ἀλευρημπόρων.

Ἡ φαρίνα εἰς τὸν Πειραιᾶ πωλεῖται χονδρικῶς λεπτὰ 76. Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προσθέσωμεν 8 λεπτὰ ἔξοδα ναύλου καὶ μεταφορικὰ ἐν γένει καὶ 1 λεπτὸν προμήθεια. Οὕτω φθάνομεν εἰς τὴν τιμὴν τῶν λεπτῶν 85. Οἱ ἀλευρέμποροι θέλουν νὰ πωλοῦν πρὸς λεπτὰ 87, ἢ Ἀστυνομία ὅμως ὀρίζει λεπτὰ 85. Τὰ συμγδάλια εἰς τὸν Πειραιᾶ πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 82, προσθέσατε εἰς ταῦτα λεπτὰ 9 δι' ἔξοδα μεταφορᾶς καὶ ναύλου καὶ λεπτὸν 1 διὰ προμήθειαν καὶ φθάνομεν εἰς λεπτὰ 92. Οἱ ἀλευρέμποροι θέλουν νὰ πωλοῦν πρὸς λεπτὰ 95, ἢ δὲ Ἀστυνομία ὀρισε τὴν τιμὴν τῶν πρὸς λεπτὰ 85. Τὰ σιτάλευρα τιμῶνται εἰς τὸν Πειραιᾶ πρὸς λεπτὰ 63, μετ' ἐπὶ πλέον λεπτὰ 8 μεταφορὰ καὶ 1 λεπτοῦ προμήθεια, φθάνομεν εἰς λεπτὰ 72. Οἱ ἀλευρέμποροι θέλουν νὰ πωλοῦν πρὸς λεπτὰ 74, ἢ δὲ Ἀστυνομία ὀρισε τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς λεπτὰ 63. Οὕτω ὑπάρχει διαφορὰ τιμῶν μεταξὺ ἐμπόρων καὶ Ἀστυνομίας καὶ οἱ πρῶτοι ἐπαύσαν ἐμπορευόμενοι ἄλλερα. Τοῦτο εἶνε δικαίωμα τῶν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἀπειλούμεθα καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς πείνης, φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ὀφείλουν νὰ λάβουν μέτρα.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἐμπόρων καὶ Ἀστυνομίας ἐπέφερε τὴν ἔλλειψιν ζαχαρώσεως, καὶ σήμερον ἀγοράζομεν αὐτὴν πρὸς 2 καὶ 40, ἐνῶ οἱ ἔμποροι ἐζήτουν 1 καὶ 45. Καὶ τὴν τιμὴν ταυτὴν εὗρισκε ὑπερβολικὴν ἢ Ἀστυνομία. Ἄς προσέξωμεν μὴ οἱ ἄρτοποιοὶ φέρουν ἄλλερα διὰ τὴν ἐργασίαν των, ἀλλὰ συγχρόνως πωλοῦν καὶ εἰς τὸν λαὸν ὅσον θέλουν, ἀφοῦ καὶ οἱ ζαχαροπλάσται πωλοῦν ὅσον θέλουν τὴν ζαχαρὴν χωρὶς νὰ δίδουν λόγον εἰς οὐδένα.

Οἱ ἀλευρέμποροι δι' ὑπομνήματος αὐτῶν διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὴν Νομαρχίαν καὶ νομιζόμεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ τόσον σοβαρὸν ὅσον καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐξ ἄλλου καλὸν εἶνε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄ-

ψιν ότι αι Αστυνομικαί Διατιμήσεις σκοπόν έχουν την προστασίαν του κοινού και συνεπώς πρέπει να εφαρμόζων μόνον εις την λιανικήν πώλησιν, ουχι δε εις το χονδρικώς διεξαγόμενον μεταξύ εμπόρων εμπόριον, και μάλιστα προκειμένου περι τροφίμων πρωτίστης ανάγκης ως τὰ ἄλευρα.

Ταῦτα ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος και μόνον ἵνα προκαλέσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων και προλάβωμεν τὴν ἔλλειψιν ἄρτου διὰ πολλοστὴν φορὰν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Τὴν πρῶταν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐτελέσθη ἐν τῷ ἱερῷ ναφ̄ του Ἀγίου Νικολάου χοροστατοῦντος του Σεβ. ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀθνασίου δημοτελὲς Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του ἀειμνήστου συμπολίτου και ἐπιλέκτου τῆς Ἐρμουπόλεως τέκνου **Νικηφόρου Γεωργιάδου**, μεγαλεμπόρου και σοβαροῦ του τόπου κοινωνικοῦ παράγοντος. Παρέστη ἄπσα ἡ ἐκλεκτὴ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας μερὶς, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως και πλήθος λαοῦ, ὅπερ καταδεικνύει ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολίται διατηροῦσιν ἐν τῇ μνήμῃ και τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἀγάπην και ἐκτίμησιν τῶν ἀρετῶν και τῆς ἐπισημοῦ δράσεως του ἀειμνήστου ἀνδρός, ὅστις και ἀπὸ ἐμπορικῆς και ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξεν εἰς τῶν στυλοβατῶν τῆς νήσου ταύτης. Ἀπελθὼν δὲ του κόσμου τουτου δὲν ἀφήκε μόνον μνήμην ἀγαθὴν, ἀλλὰ και δύο υἱοὺς πολυτίμους του τόπου βλαστοὺς, οἵτινες, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλότατης Σύρου, συνεχίζουσι μετὰ παραδειγματικῆς φιλεργίας και ἐξόχως κοινωνικῆς χρηστότητος τὴν ἐπὶ δλόκληρον πεντηκονταετιάν πολῦτιμον και κίονωφελῆ σταδιοδρομίαν του ἀλησιμονήτου αὐτῶν γεννήτορος. Μακάριοι ἀληθῶς οἱ ἀποθνήσκοντες και κληροδοτοῦντες τῇ Πατρίδι και τῇ Κοινωνίᾳ συνεχιστὰς του καλοῦ αὐτῶν ἔργου και μνήμην σεβαστὴν!

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ του Μνημοσύνου τουτου οἱ ἀντάξιοι υἱοὶ του **Νικηφόρου Γεωργιάδου** προσέφεραν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον και φιλόπολιν δημοτικὸν ἄρχοντα Ἐρμουπόλεως κ. Ἰωάννην Ζ. Πετροκόκκινον δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας, τὰς ὁποίας και διένειμεν ἐν τῷ Δημαρχείῳ εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰς μνήμην του πατρός αὐτῶν. Οὕτω ἡ ψυχὴ του καλοῦ ἡμῶν συμπολίτου ἐπληρώθη χαρὰς και εὐφροσύνης ἐκ τῶν δεήσεων τῆς Ἐκκλησίας και τῶν εὐχῶν τῶν ἀνακουφισθεισῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν του τόπου, αἵτινες κατ' αὐτὰς ἐδοκίμασαν τὸν πόνον τῶν στερήσεων, ἀλλὰ και τὴν χαρὰν τῆς ἀντιλήψεως τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες, πάντοτε γενναίως και ἐπικαίρως, σπεύδουσιν ἄρωγοὶ ἐν τῷ πόνῳ και τῇ δυστυχίᾳ τῶν πασχόντων.

Διὰ τὴν μεγάλην ταύτην και εὐγενῆ προσφορὰν τῶν κ. κ. Κωνσταντίνου και Ἰάσωνος Γεωργιάδου ὁ κ. Δήμαρχος ἐξέφρασεν αὐτοῖς και τῇ ἐριτίμῃ χήρᾳ του ἀοιδίμου ἀνδρός τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ και τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀπάρων συνδημοτῶν του, ὁ δὲ Νομάρχης κ. Παρασκευόπουλος ἔσπευσε νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς κ. κ. Ἀδελφοὺς Γεωργιάδου διὰ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς:

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

«Πληροφροηθέντες τὴν γενομένην παρ' ὑμῶν προσφορὰν πρὸς τοὺς ἀλόρους τῆς πόλεως, εἰς μνήμην του ἀειμνήστου πατρός Σας, σπεύδομεν νὰ ἐνώσωμεν και τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας διὰ τὰ φιλόανθρωπα αἰσθηματά Σας. Ἡ εὐγενὴς τῆς ὑμετέρας οἰκογενείας προαί-

ρεοὺς θέλει πληρώσῃ χαρὰς τὴν ψυχὴν του ἀειμνήστου, ὅλοο ἧς θερμαὶ θὰ ἀναπέμψονται πρὸς τὸν Ὑψιστον αἱ εὐχαὶ τῶν ἀνακουφισθέντων, θὰ ἀγάλλεται δὲ αὕτη διὰ τὴν παρ' ὑμῶν ἐξακολούθησιν τῶν οἰκογενειακῶν Σας παραδόσεων ὑπὲρ τῶν δυστυχόντων, οὓς δὲν παραλείπει εὐκαιρίαν ὄλω; βοηθήτε και διαπιστώνητε τὴν πρὸς αὐτοὺς συμπάθειαν.»

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως

Ὁ Νομάρχης

Γ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Κριτικὴ ἐπὶ του πολέμου

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ε΄.

Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι τὸ πολεμικὸν αἰσθητήριον τῶν ἐν τοῖς καφενεῖοις ἐπιτελείων και τῶν συντασσόντων τὰ τηλεγραφήματα τῶν ἐφημερίδων θὰ ὑποστῇ σφοδρὸν κλονισμόν ἐξ ὧν πρόκειται νὰ γράψω. Ἡ μετατροπὴ τῶν πόθων εἰς γεγονότα δὲν εἶνε πάντοτε σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιστήμην. Καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐπερχομένη νὰ διαψέσῃ θρόνον, προκαλεῖ τὴν δυσάρεστον αἰσθησιν προσεγγίζοντος πείσμονος και ἀτέγκου συζητητοῦ.

Τὶ ἀκούομεν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας; Τὰς βεβαιώσεις περὶ ἐνσκήψεως του Ρωσικοῦ κολοσσοῦ, περὶ εἰσροῆς του Ρωσικοῦ χειμάρρου ἐν Γερμανίᾳ και περὶ ἐμφανίσεως ἐν Βερολίνῳ του πολιτισμοῦ τῶν Κοζάκων, ὅστις θὰ ἐδραιώσῃ τὴν ἰσότηταν και τὴν ἐλευθερίαν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐὰν τοιμήσῃ τις νὰ ἀντιπῇ εἰς πάντα ταῦτα, θεωρεῖται ἀδιόρθωτος γερμανόφιλος, ἐγὼ ἀντιθέτως ὁ βεβαιῶν τοὺς ὑπολογισμοὺς οἵτινες παρατάσσονται διὰ τοὺς ἀνιθέους κρίνεται κήρυξ τῆς ἀληθείας.

Ἐγὼ, λαθὼν τὴν ἐντολήν παρὰ τῆς φίλης διευθύνσεως τῶν «Ἀθηνῶν» νὰ διαφωτίξω τὴν δημοσίαν γνώμην, περιορίζομαι εἰς παράθεσιν τῶν δεδομένων τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης, ἀφίνων εἰς ἄλλους τὴν πολιτικὴν και τὴν διπλωματικὴν ἔρευναν τῶν γεγονότων.

**

Οὕτω ἔχομεν δύο φράσεις ἐπιπλεούσας εἰς πᾶσαν συζήτησιν.

α') Τὸν χαρακτηρισμὸν του γερμανικοῦ κολοσσοῦ.

β') Τὸν χαρακτηρισμὸν του εισρέοντος εἰς Γερμανίαν Ρωσικοῦ χειμάρρου.

Καὶ περὶ μὲν του πρώτου χαρακτηρισμοῦ οὐδεμία ἀντίρρησης. Μονὴ ἡ παρατήρησις, ὅτι ἀριθμητικῶς τὰ ἠνωμένα Γερμανικὰ και Αὐστριακὰ στρατεύματα ὑπερέχουσιν εἰς ἀριθμὸν ἀνδρῶν κατὰ ἕν ἑκατομμύριον του Ρωσικοῦ κολοσσοῦ.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας παρασττικῆς εἰκόνας τῆς εἰσροῆς του χειμάρρου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἔρευνα, μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ρώσων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Πρωσσίαν.

Πῶς θὰ κοιτάξεται ὁ χεῖμαρος οὗτος; Καὶ πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται, ὥστε τὰ πρῶτα νάματὰ του νὰ ἀρθεύσωσι διὰ του Ρωσικοῦ πολιτισμοῦ τὴν «Λεωφόρον τῶν Φιλλυρῶν», τῆς Γερμανικῆς πρωτεύουσος; Ἄς ἴδωμεν τί λέγουσι τὰ πράγματα και τί εὐγλύττως βεβαιώσιν οἱ ἀριθμοί. Δὲν προκρίνουσιν ὅσα θὰ γράψω, τὰς τύχας του πολέμου. Θὰ ἦτο λίαν τοιμηρὸς ἐκεῖνος, ὅστις θὰ ἐπεχειρεῖ ἐν πολέμοις προφητεῖαν διὰ τὴν τελικὴν ἐκβασίν των. Ἀπλῶς παρέχουσι προθεσμίας ἐν τῇ ἀναμονῇ και καθιστῶσιν ἡρεμωτέραν τὴν δημοσίαν γνώμην και διὰ τὴν πρόοδον, τὴν συντριβὴν τῶν Γερμανῶν, και διὰ τοὺς ἀναμένοντας τὴν ἐπαφὴν τῶν μεγάλων Ρωσικῶν δυνάμεων μετὰ τῶν μεγάλων ἠνωμένων Αὐστρογερμανικῶν στρατιῶν.

Ποῦ εὐρίσκονται νῦν οἱ Ρῶσοι και εἰς πόσον ἀριθμὸν ἐνέρχονται τὰ συγκεντρωθέντα και εισελάσσοντα διὰ τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας Ρωσικὰ στρατεύματα; Ἐπὶ του δευτέρου ἔρωτηματος δὲν δύναται τις νὰ ἀπαντήσῃ ἐπακριδῶς. Ἐχει ταύτην μόνην τὴν σημασίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν εισελαυνουσῶν στρατιῶν, ὅτι κανονίζει τὴν προέλασιν αὐτῶν κατ' ἀντίστροφον λόγον τῆς ἀριθμητικῆς πλειονότητος ἐφ' ὅσον τὰ μέσα τῶν ἐφοδιοπομπῶν και τὰ ἐδάφη δι' ὧν προελαύνουσι παρέχουσι δυσχερείας, οὐχι πολεμικῆς ἀντιστάσεως, ἀλλὰ φυσικῆς διαπλάσεως.

Ὅστε θὰ περιορισθῶ ἐπὶ του πρώτου ἔρωτηματος.

Ποῦ εὐρίσκεται νῦν ὁ Ρωσικὸς στρατὸς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Πρωσίᾳ;

ὑποθέσωμεν κατὰ τοὺς μᾶλλον χαριστικούς διὰ προέλασιν ἀριθμοὺς, ὅτι εὐρίσκονται διὰ Ρωσικὰ στρατεύματα πενήκοντα χιλιάτα πρὸς τὸ Ν. Δ. μέρος ἀπὸ του Ἰνστερμπουργ ἐντὸς τῆς Ἀνατολικῆς Πρωσσίας.

Ἀπέχουσιν οὕτω 180 χιλίόμετρα τῆς γραμμῆς ἧν κατὰ μῆκος χαράσσει ὁ ποταμὸς Βιστούλας.

Ἀπέχουσι δὲ 550 χιλίόμετρα ἀπὸ του ποταμοῦ Ὄδερ, ὅστις χαράσσει κατὰ μῆκος γραμμὴν πρὸς ἀνατολὰς του Βερολίνου.

Καὶ τῶν ἀριθμῶν τούτων δοθέντων ἔλθωμεν νὰ κρίνωμεν πόσος χρόνος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φθάσωσιν αἱ Ρωσικαὶ στρατιαὶ εἰς τὸν ποταμὸν Ὄδερ χωρὶς καμμία ἀπολύτως ἀντίστασις νὰ τοῖς προβληθῇ και ἂν ἀκόμη διὰ τὴν εὐκολίαν των γεφυρωθῶσιν ὑπὲρ τῆς διαβάσεως των και ὁ Βιστούλας και ὁ Ὄδερ. Διότι ἐν τῇ γραμμῇ του Βιστούλα ὑπάρχει—εἰρήσθω ἐν παρόδῳ—σειρὰ Γερμανικῶν ὀχυρώσεων ἐξόχως σημαντικῶν ἐξ ἐκεῖνων αἵτινες δὲν παρακάμπτονται ὑπὸ του ἐχθροῦ ἀνευ κινδύνου τῆς προελάσεώς του.

Εἶνε ἡ γραμμὴ παρὰ τὸν Βιστούλαν φρουρίων Δάνστικ, Κράουδενς και Τόον.

Ἄλλ' ὑποθέσωμεν ὅτι και ταῦτα παραδίδονται ἀμάχως και φεύγουσιν οἱ Γερμανοὶ πρὸς τὸν Ὄδερ ποταμὸν ἀπέχοντα του Βιστούλα τριακόσια ἐβδομήκοντα χιλίόμετρα.

Καὶ ὑπολογίζοντες εὐχερῆ και τὴν διάβασιν αὐτοῦ εἰς τὸν Ρωσικὸν χεῖμαρρον, ὅστις οὐδεμίαν εὐρίσκει ἀντίστασιν, ἄς ἴδωμεν τώρα πόσος ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ φθάσωσιν ἕως ἐκεῖ τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα.

**

Διὰ τὴν πλήρη ὁμως κατανόησιν του πράγματος και διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀγόνων ἀντιπαρηγήσεων πρέπει νὰ γνωσθῇ και τοῦτο. Ὅτι οἱ Ρῶσοι δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσωσι τοὺς Γερμανικοὺς σιδηροδρόμους. Αἱ γραμμαὶ τῶν Γερμανικῶν σιδηροδρόμων εἶνε ὁμοιαὶ πρὸς τὰς γραμμάς του διεθνοῦς συμπλέγματος. Δηλαδή 1 και 44 του μέτρου.

Οἱ Ρωσικοὶ σιδηροδρομοὶ εἶνε διάφοροι του Εὐρωπαϊκοῦ δικτύου, διότι εἶνε πλάτους 1 και 66. Ἐπομένως τὸ τροχαίον ὑλικὸν τῶν μὲν πρὸς τοὺς δὲ σιδηροδρόμους εἶνε ὅλωσ ἀχρηστον.

Τοῦτο δὲ ὑπῆρχε πάντοτε ὡς βᾶσις μελετῶν του Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου ἐν περιπτώσει συρράξεως πρὸς τὴν Ρωσσίαν. Συνεπῶς τὸ πλεονέκτημα τῆς σιδηροδρομικῆς μεταφορᾶς και του παραμικροτέρου εἶδους δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν Ρωσσίαν ἐπὶ του ἐχθρικοῦ ἐδάφους, ὡς δὲν θὰ ὑπῆρχε και διὰ τὴν Γερμανίαν ἐν περιπτώσει εἰσβολῆς ταύτης εἰς τὴν Ρωσσίαν.

**

Ἄλλ' ἡ εἰσαγωγὴ κατηνάλωσε τὸν χῶρον ἐνὸς ἄρθρου. Ἦτο ὁμως ἀναπόφευκτος ἡ εἰσαγωγὴ αὕτη. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ἡ δημοσίευσις και χᾶρτου τῆς Γερμανίας ἐν τῷ ἰδίῳ φύλλῳ, τότε ὁ ἀναγνώστης θὰ δύναται εὐχερῶς νὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὰ μέρη περὶ ὧν παιοιδμαὶ τὰς παρατηρήσεις. Καὶ τότε θὰ ἐννοήσῃ εὐχερέστερον ὅσα εἰς τὸ αὐριανὸν ἄρθρον μου θὰ παραθέσω περὶ του τρόπου και του χρόνου τῆς ρωστοχρόνως ἀπὸ τῆς Πολωνίας διὰ του Πόξεν Ρωσικῆς ἐπιθέσεως.

(17 Αὐγούστου 1914).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος οἰκοδομῶν, εἰσοδήματος και περιβολίων ὀφειλέται του Δημοσίου τῶν ἐτῶν 1912 ἕως 1915, ὅπως ἐπιωφελοῦμενοι τῆς δωθείσης μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου ε. ἕ, παρατάσεως πρὸς πληρωμὴν ἀνευ προσθέτων τελῶν και τόκου δ-τά πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μετὰ τὴν 31 Ἰανουαρίου ἐπιβληθησομένων προσθέτων τελῶν 20 ο), και τόκου ὑπερημερίας 8 ο).

(Ἐκ του Γραφείου του Ταμείου).

ΜΑΝΟΥΣΟΣ Ι. ΠΕΛΕΚΗΣ

Υπό κεραυνόβολου βληθείς αποπληξίας εξεμέτρησε τὸ ζῆν τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀγαθὸς πολίτης, ἐντιμὸς ἔμπορος, χρηστὸς ἀνὴρ, εὐκρινὴς φίλος, ὁ ἡμέτερος συμπατριώτης **Μανούσος Ι. Πελέκης**.

Ὁ ἀφ' ἡμῶν εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάς συμπολίτης ὑπῆρξε δημιουργὸν τοῦ ἑαυτοῦ του, γενόμενος πρότυπον ἀγαθότητος καὶ χρηστότητος. Ἀπὸ τῆς μικρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον κατέλαβε διὰ τῆς ἐντιμότητος αὐτοῦ λίαν ἐνωρὶς θέσιν ἐπιζήλων ἐν τῇ ἐμπορίᾳ τῶν ἀλεύρων, δημητριακῶν καὶ ἀποικιακῶν εἰδῶν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ Κατάστημα Ἀδελφῶν Πελέκη κατέστη ὀνομαστόν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς Σύρου, ἦτο δὲ τὸ στήριγμα τῶν παρ' ἡμῖν μικρῶν ἀρτοποιῶν, εἰς οὓς παρεῖχε πάντοτε εὐκολίας καὶ μεγάλας πιστώσεις.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ τὸ ὄνομα τοῦ Μανούσου Πελέκη ἦτο λίαν σεβαστόν. Πάντες ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ μεταστάντος συμπολίτου διέκρινον ἀνδρὰ ἀγαθόν, χριστιανὸν εὐσεβῆ καὶ φιλόθρησκον, ἔμπορον ἐντιμώτατον, ὅστις ἐποίει ἀθροῦς τὸ καλὸν καὶ ἀνεκούριζε τὸν πόνον πολλῶν ἀνευ τῆς παραμικρᾶς ἐπιδείξεως, ὡς ρητῶς ἀναφέρει τὸ Εὐαγγέλιον. Κατὰ δὲ τὰς διαφόρους αὐτοῦ δημοσίας προσφορὰς, εἴτε χάριν ἐθνικῶν σκοπῶν εἴτε πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων κοινωνικῶν, ἢ ἐγγραφῇ τοῦ θανόντος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἦτο πάντοτε γενναῖα καὶ ἐξαιρετικῆ. Οὕτω δὲ μόνον ἐξηγεῖται τὸ θαυμασίον ἀληθῶς γεγονὸς τῆς συγκεντρώσεως γυναικῶν τοῦ λαοῦ ἔξωθι τοῦ καταστήματος Πελέκη κατὰ τὴν στιγμήν τῆς διευλεύσεως τῆς κηδεῖας τοῦ καλοῦ συμπολίτου, ἵνα θρηνηθῶσι τὴν ἀπώλειαν τοῦ προστάτου καὶ τοῦ ἀντιλήπτορος τῆς δυστυχίας αὐτῶν.

Ἡ κηδεῖα τοῦ Μανούσου Πελέκη ἐγένετο μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς μεγαλοπρεπείας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. ἡμῶν Ἐπισκόπου κ. Ἀθανασίου καὶ ἐν μεγίστῃ συρροῇ συμπολιτῶν πάσης τάξεως. Κατετέθησαν στέφανοι ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν οἰκείων του, ἢ δὲ μουσικῆ τῆς «Ἀλληλοδοθηθείας» προηγήθη τῆς νεκροπομπῆς παιανίζουσα πένθημα ἐμβατήρια.

Οὕτω ἡ κοινωνία τῆς Ἐρμουπόλεως ἐθρήνησε καὶ συνώδευσε μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ κατοικίας τὸν κάλλιστον συμπολίτην, ἢ μνήμη τοῦ ὁποῦ, λόγῳ τῶν πολλῶν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῶν, θὰ παραμείνῃ ἀλησμόνητος εἰς τοὺς γνωρίζοντες αὐτόν.

Τὸ «Βῆμα» ἐλυπήθη σφόδρα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ καλοῦ φίλου καὶ ἀγαπητοῦ συμπατριώτου, εὐχόμενον δὲ ἀπὸ καρδίας τὴν ἐν Κυρίῳ ἀνάπαυσιν τοῦ προσφιλοῦς Μανούσου, ἀπευθύνει ἀπὸ βάθους ψυχῆς τὰ συλλυπητήρια αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τοῦ μεταστάντος Ἀντώνιον καὶ λοιποὺς οἰκείους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς ἀδοκῆτου συμφορᾶς, ἥτις ἐπληξεν ἡμᾶς διὰ τοῦ αἰφνηδίου θανάτου τοῦ προσφιλεστάτου μας ἀδελφοῦ, ἐξαδέλφου καὶ θεοῦ Μανούσου Ι. Πελέκη, θεωροῦμεν καθήκον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους συμπολίτας, τοὺς καταθέσαντας στέφανον συναδέλφους του καὶ ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ ἀλγεινοῦ καὶ στενοῦ πένθους μας καὶ συνοδεύσαντας τὸν προσφιλῆ μας νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 20 Ἰανουαρίου 1915.

Οἱ Ἀδελφοὶ Ἡ Ἐξαδέλφῳ
Οἱ Ἀνεψιοὶ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΔΟΝΤΗΣ

Πολίτης χρηστὸς καὶ ἐνάρετος, ὁ ἀγαθότερος ἴσως τῶν ἐν Σύρῳ οἰκογενειάρχων, ὁ τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τοῦ Ἐμπορίου κατορθώσας νὰ ἀναγάγῃ τὸν Ἐμπορικὸν αὐτοῦ Οἶκον τῶν ναυτικῶν εἰδῶν εἰς τὸ τέλειον, ὁ **Στυλιανὸς Κουτσοδόντης** ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Βάσκανος ὀφθαλμὸς φθονήσας τὴν εὐτυχίαν τοῦ τετιμημένου οἴκου κατέρριψε χαμαὶ ἄπνον τὸν ἀρχηγέτην, βυθίσας τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς πένθος ἀλγιστον.

Ὁ ἀείμνηστος Στυλιανὸς παιδεύθη παρὰ θεοσεβῶν γονέων παιδευθεὶς ἦτο πρότυπον φιλοστόργου πατρὸς καὶ συζύγου, ἐντιμὸς καὶ εὐκρινὴς ἔμπορος καὶ ἐφοπιστὴς εἶχε κατορθώσει διὰ τῶν ἀρετῶν του τούτων, νὰ προσελκύσῃ ἀμέριστον τὴν ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες ἀμείβοντες ταῦτα, δις ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου ἀξίωμα καὶ εἰς τὸ διεκρίθη διὰ τὸ πρακτικὸν αὐτοῦ πνεῦμα.

Καὶ ἐνὶ πλεόν ἀπήλασε τῆς εὐτυχίας τῶν πολυχρονίων ἀγώνων του, ὕπουλος νόσος ἐλλοχεύουσα, ἐπέφερεν αὐτῷ τὸ μοιραῖον τέλος.

Ἀμὰ τῇ ἀπαισίᾳ ἀγγέλωματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ τε Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμουπόλεως καὶ τὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, συνελθόντα ἐξέδωκαν τὰ οἰκεία ψήφισμα, κατετέθησαν δὲ ὑπὲρ τοῦ 20 πολυτελεῖς στέφανοι ἀμρότεροι δὲ αἱ Μουσικαὶ τῆς πόλεως προηγήθησαν τῆς νεκροπομπῆς.

Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ τελεσθεῖσαν τὴν 10 π. μ. τῆς χθὲς μετ' ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπείας ἠκολούθησεν ὅτι ἐκλεκτὸν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ παρ' ἡμῖν κοινωνία, καὶ πλῆθος λαοῦ τιμῶντος τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ συλλυπούμενον τῇ ἀτυχησάσῃ οἰκογενεῖα πρὸς ἣν καὶ τὸ «Βῆμα» διαδίδᾷ τὰ θερμὰ αὐτοῦ συλλυπητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σύζυγος, τὰ τέκνα καὶ λοιποὶ οἰκεῖοι τοῦ ἀλησμόνητου Στυλιανοῦ Α. Κουτσοδόντη, μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης αὐτοὺς συμφορᾶς, σπεύδουσι νὰ εὐχαριστήσωσι τὸν ἀξιοτίμον κ. Νομάρχην, τὰς λοιπὰς τῆς πόλεως Ἀρχὰς, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμουπόλεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου, τοὺς καταθέσαντας Στεφάνους ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ πεφλημένου αὐτοῦ νεκροῦ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέντας τοῦ ἀλγιστοῦ πένθους αὐτῶν.

ΘΕΡΑΠΕΥΣΑΤΕ ΤΑΣ ΗΜΙΚΡΑΝΙΑΣ ΣΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΟΤΙΩΝ ΠΙΝΚ

Αἱ ἡμικρανίαι εἶνε ἐπιμονώτεροι εἰς τὰς γυναῖκας ἢ εἰς τοὺς ἀνδρᾶς. Τοῦτο ἔχει ἀνεμφιβολῶς εἰς τὴν σκέψιν ὅτι αἱ ἀνωμαλῖαι τῶν γυναικῶν δὲν εἶνε ἀσχετὰ μετὰ τὴν ὀδυνερὰν ταύτην ἀδιαθεσίαν. Οὐδὲν ἀληθέστερον τούτου, εἰς πολλὰς δὲ γυναῖκας ἢ ἐπανάληψις τῶν ἡμικρανῶν εἶνε τόσο συχνή ὥστε ὠρισμένως αὐταὶ δύνανται νὰ εἰπωσιν:

«Ἐπιφέρω σχεδὸν καθ' ἐκάστην ἐξ ἡμικρανῶν»

Ἡ χρῆσις τῶν Καταποτιῶν Πίνκ θὰ θέσῃ πάντα ταῦτα εἰς τὴν θέσιν των, διότι τὰ εἰρημνικὰ καταποτία εἶνε εἰς τὸ τέλειον ρυθμιστῆς τῶν λειτουργειῶν, συγχρόνως δὲ ἐν ἀναζωογονητικῶν τοῦ αἵματος καὶ τονωτικῶν τῶν νεύρων.

Τὰς ἡμικρανίας συνοδεύουσι συνήθως αἱ καὶ χωνεύσεις, αἵτινες θέτουσι εἰς στενόχωρον θέσιν τότεν τοὺς ἀνδρᾶς ὅσον καὶ τὰς γυναῖκας. Οὐχὶ σπανίως συναντᾶται πρόσφατα πάσχοντα καθ' ἐκάστην ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥραν μετὰ τὸ φαγητὸν ἐξ ἡμικρανῶν. Τὰ Καταποτία Πίνκ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θὰ δειχθῶσιν ἀποτελεσματικὰ. Ταῦτα θεραπεύουσι τοὺς πόνους τοῦ στομάχου καὶ διευκολύνουσι τὴν ἐργασίαν τῆς χωνεύσεως.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι αἱ κακαὶ χωνεύσεις προέρχονται ἐκ τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ στομάχου ὅστις ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ κανονικῶς τὴν ἐργασίαν του. Ἡ ἐξασθενήσις αὕτη, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἀμεπάρκειον τοῦ αἵματος, θεραπεύεται

διὰ τῶν Καταποτιῶν Πίνκ, τὰ ὅποια εἰς ἐκάστην δόσιν δίδουσι αἷμα πλούσιον καὶ ὀγνόν.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 2.1 τα 6 κυτία. Διὰ τῆς παρκαταθήκης εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμασκάκι Σια, ἐν Πειραιεῖ

***

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς

Ὁ Νομάρχης κ. Γ. Παρασκευόπουλος ἔλαβε χθὲς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Βουλῆς:

Νομάρχην Σύρον

Εἰδοποιήσατε τοὺς ἐν ταῖς περιφερίαις ὑμῶν εὐρισκομένους Βουλευτάς ὅτι ἐργασίαι Βουλῆς προσεχῆ Πέμπτην 21 τρέχοντος 10 π. μ. Παρακαλοῦνται δὲ ὅπως εὐρίσκονται ἐνταῦθα.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Ἰωάν. Κωνσταντινίδης

Ὁ κ. Νομάρχης ἀνεκοίνωσε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εἰς τοὺς ἐνταῦθα εὐρισκομένους Βουλευτάς κ. κ. Λαδόπουλον, Μαυρογορδάτον καὶ Βοκοτόπουλον. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ μόνον ἀτμόπλοιον «Πανελλήνιον» ἀπέπλευσε πρὸ δύο ἡμερῶν καὶ ἄγνωστον ποῦ εὐρίσκεται προσωρμισμένον καὶ ἂν θὰ καταπλεύσῃ σήμερον, ὁ κ. Νομάρχης ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἵνα διατάξῃ τὴν ἀποστολὴν ἐπιτάκτου ἀτμοπλοίου πρὸς παραλαβὴν τῶν κ. κ. Βουλευτῶν, τῶν ἀποκεκλεισμένων ὀπλιτῶν, ἐπιδατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

***

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἐπισκόπου μας

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, ἦγε τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ὀνομαστικὴν ἑορτὴν ὁ Σεβ. ἡμῶν Ἐπίσκοπος κ. Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος, ὁ πατριώτης, ὁ φιλόθρωπος, ὁ διδάσκαλος Ἱεράρχης, ὁ ζῶν, ὁ δρῶν, ὁ μοχθῶν διὰ τὸ ποιμνίον του καὶ μόνον, διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Τὸ Ἐπισκοπικὸν Μέγαρον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην συνεκέντρωσεν ὅλην τὴν κοινωνίαν τῆς Ἐρμουπόλεως, ἥτις, ὡς εἰς ἀνθρωπος, ἔσπευσε ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ζηλωτοῦ Ἱεράρχου καὶ νὰ εὐχηθῇ αὐτῷ ἔτη πολλά, ὑγιεῖαν καὶ μακροβιότητα. Ὁ κ. Νομάρχης μετ' ὀλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Νομαρχίας, ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁλόκληρον τὸ Δικαστικὸν Σώμα τοῦ Ἐρμείου καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, οἱ Βουλευταὶ, ὁ Διδασκαλικὸς κόσμος, ὁ Κληρὸς καὶ πάντες ἐν γενεῖ οἱ ἐπισήμοι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, τῆς ἐπιστήμης, τοῦ ἐμπορίου καὶ πλῆθος λαοῦ ὑπέβαλλον καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὰ σέθη των τῷ Σεβ. Ἱεράρχῃ καὶ ἐξεδήλωσαν τὰ πρὸς αὐτὸν εὐκρινῆ καὶ ἀδολεαίσθηματά των. Ὁ Νομάρχης κ. Παρασκευόπουλος προσεφώνησε καταλλήτως τῇ Α. Σ. Τὸ «Βῆμα» εὐχεται ἀπὸ καρδίας ἔτη πολλά εἰς τὸν καλὸν Ποιμένα.

***

Γραμμὴ Σύρου-Κρήτης

Κατ' ἐπισήμους ἐξ Ἀθηνῶν πληρωφορίας πρὸς το παρ' ἡμῖν Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἢ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τὴν ἀρμοδίως γινομένην ὑπόδειξιν καὶ συνέστη ταχυδρομικὴ γραμμὴ Πειραιῶς-Σύρου-Κρήτης, ἣν θ' ἀναλάβῃ διὰ δημοπρασίας μία τῶν Ἀτμοπλοίων τοῦ Πειραιῶς ἢ τῆς Σύρου. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Σύρου, ποιήσαντος καὶ τοῦ κ. Καλαμάρη τὰς δεούσας συστάσεις παρὰ τῷ Ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας κ. Ράλλη. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχάριμεν τοὺς κ. κ. Λαδόπουλον, Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καὶ Καλαμάρη, εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ὁποίων ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τῆς αἰτήσεως νομίμου καὶ δικαίας τοῦ τοῦ ἀξιώσεως. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ «Ἐρμουπολίτης» γράφει εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον καὶ εἰς τὸ ἴδιον δημοσίευμα ὅτι ἡ ἴδρυσις τῆς γραμμῆς ταύτης ὀφείλεται «μόνον» εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Καλαμάρη, καὶ συγχρόνως ὅτι «μόνον» τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἔσπευσε νὰ ὑποδείξῃ τὸ πρᾶγμα». Παρακατιῶν δὲ ἐπιλέγει ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου «τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον ἐνίσχυσε τὰς προσπάθειάς τοῦ «Ἐρμουπολίτου» !!!

Δώρα «Αλληλοδοθείας»

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ λόγῳ τῆς ἐπιδημίας ἀναβληθεὶς κλήρωσις τῶν διαφόρων χρησίμων ἀντικειμένων, ἅτινα τὸ λαμπρὸν σωματεῖον τῆς «Αλληλοδοθείας» προσφέρει ὡς δῶρον εἰς τὰ μέλη του.

Ἡ ἄρσις τῶν καθάρσεων

Διὰ τηλεγραφήματος τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Τσιροπινᾶ καὶ Κάππαρη πρὸς τὴν Λέσχην «Ἑλλάς» τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐγνώσθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὅτι κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἰατροσυνοδρίου ἡ Κυβέρνησις διάταξε τὴν ἄρσιν τῶν καθάρσεων διὰ τὰς ἐκ Σύβρου προελεύσεις καὶ οὕτω ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἀπεκατέστη ἡ τακτικὴ καὶ ἐλευθέρᾳ συγκοινωνία μετὰ τῶν Νήσων, τοῦ Πειραιῶς, τῶν ἄλλων τοῦ Κράτους λιμένων καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Συγχαρητήρια τοῦ κ. Νομάρχου

Ὁ Νομάρχης κ. Γ. Παρασκευόπουλος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Π. Νεγροπόντην τὴν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον καὶ συγχαρητήριον ἐπιστολήν :

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 16 Ἰανουαρίου 1916 Ἀξιότιμε Κύριε.

Ἡ ἐγνωσμένη ὑμῶν εὐγενὴς προθυμία πρὸς ἐμφύχωσιν πάσης ἰδέας, ἀφορώσης τὸ κοινὸν καλόν, ἧς προθυμίας οἱ τε ἀξιότιμοι ὑμῶν συμπολίται καὶ ἡμεῖς πλεῖστα ἔχομεν δείγματα, δὲν ἦτο δυνατὸν ἀναμφιβόλως νὰ ὑστερήσῃ ἤδη ἐν τῇ κοινῇ πάντων προσπαθείᾳ πρὸς ἐξυγιάνωσιν τῆς πόλεως.

Ἡ δὲ πρὸς τοῦτο δωρεὰ ὑμῶν ἐκ δύο χιλιάδων δραχμῶν θεομὰ προκαλεῖ τὰ ἡμέτερα συγχαρητήρια πρὸς τε τὸν εὐγενῆ δωρητὴν καὶ τὴν Ἐρμούπολιν, τὰ λαμπρὰ αἰσθητὰ τῶν ἐγκριτῶν αὐτῆς τέκνων.

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως

Ὁ Νομάρχης Γ. ΠΑΡΑΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀξιότιμον Κύριον Παῦλον Νεγροπόντην Ἐνταῦθα.

Ὡσαύτως καὶ πρὸς τὸν κ. Θ. Πετροκόκκινον, Διευθυντὴν τοῦ «Νεωρίου», ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡ ἐπομένη ἐπιστολή :

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 15 Ἰανουαρίου 1916. Ἀξιότιμε Κύριε.

Τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑμῶν Νεώριον μεγίστας προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὸ σπουδαιότερον στοιχεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ πλοῦτου, τὴν ναυτιλίαν, συντελοῦν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του οὐσμικρὸν εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς, ὁμολογοῦμεν, διὸ ὑπὸ τὴν δεξιὰν ὑμῶν διεύθυνσιν οὐδέποτε ἔπαυσε πρωτοστατοῦν καὶ εἰς τὴν ἐξυληρέθειαν παντὸς ἄλλου κοινωφελοῦς σκοποῦ. Ἀπόδειξις τούτου πρόσφατος ἐστὶν ἡ ἐκ χιλίων δραχ. δωρεὰ ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς πόλεως, δι' ἣν εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν ἅμα θεομᾶς ὑμᾶς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Νομάρχης Γ. ΠΑΡΑΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀξιότιμον Κύριον Θεόδωρον Πετροκόκκινον Διευθυντὴν τοῦ Νεωρίου Ἐνταῦθα.

Συλλυπητήρια τοῦ Δήμου

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως, προτάσει τοῦ κ. Ἐλευθερίου Βαφίᾳ, δικηγόρου καὶ Δημοτικοῦ Συμβούλου, ἀπέστειλε πρὸς τὴν

οικογένειαν τοῦ ἀποθανόντος πολιτικοῦ ἀνδρός Γεωργίου Θεοτόκη συλλυπητήριον τηλεγράφημα δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ λύπη τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ Λαοῦ Ἐρμούπολεως ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τοῦ ἐξόχου ἀνδρός, ὅστις προσέφερε πολυτίμους τῇ Πατρίδι ὑπηρεσίας.

Ὁ Στρατιώτης

τί πρέπει νὰ γνωρίζε

Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτο ἐξεδόθη κομψὸς τόμος στρατιωτικοῦ πονηματίου διαιρουμένου εἰς τρία μέρη καὶ γραφέντος ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν Ἑλληνα στρατιώτην ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Γρηγορίου Στεφάνου. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει ὅ,τι πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ στρατιώτης, καθὼς καὶ στρατιωτικοὶ κανονισμοί, ἠθικὰ διδάγματα, πατριωτικὴ διδασκαλία, συμβουλαὶ ὑγεινῆς καὶ πολλὰ ἄλλα γνώσεις ὠφέλιμοι καὶ πρακτικαί. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ κ. Στεφάνου ἔχει ἐγκριθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ συνιστάται ὡς ἀνάγνωσμα πολυτίμον.

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Πέμπτην οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Σκιαδᾶ, πλοίαρχου τῆς «Ἐρμούπολεως» τῆς «Κυκλαδικῆς Ἀτμοπλοίας» μετὰ τῆς χαριτωμένης δεσποινίδος Χρυσάνθης Ν. Χατζησταύρου, ἀνεψιάς τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἐμπορευομένου συμπολίτου κ. Δημητρίου Δήμου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς τὸν βίον πλήρη χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΓΕΛΑΤΕ

Δὲν μᾶς ἀρκοῦν, ὡς φαίνεται, αἱ κακομοιρίες μας, αἱ συμφορὲς μας, ἡ φτώχεια μας καὶ ὅλα τὰ κακὰ ποῦ μᾶς περιβάλλουν. Ὁ μεγαλοχολικός καὶ ἀπαισιόδοξος «Φαληρέυς» γράφει εἰς τὸν «Ἐρμούπολίτην» νὰ μὴ γελοῦμε, διότι θὰ ἐκλάβουν, λέγει, ὡς παράφρονα ἐκεῖνον ποῦ γελᾷ αὐτὰς τὰς ὥρας.

Μὰ ἂν θελήσωμε νὰ τὸν ἀκούσωμε, δὲν μᾶς μένει ἄλλο παρὰ ν' ἀποσυρθῶμεν εἰς τὴν ἔρημον ἢ νὰ ταφῶμεν ζωντανοί! Ἀφησέ μας, χριστιανέ μου, νὰ γελοῦμε, ἔστω καὶ μετὰ τὴν χεῖλῃ μόνον. . . Τούτλαχιστον ἐξαπατῶμεν ἑαυτοὺς καὶ δὲν μελαγχολοῦμε τοὺς ἄλλους. Τίς οἶδε τί ἔχουν νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μας ἀκόμη! Ὁ Βολταῖρος λέγει κάπου : «Ὅλα ἀλλάζουν μὲ τὸν καιρὸν, δὲν γελᾷ τις πάντοτε. Γίνεται σοβαρὸς σὺν τῷ χρόνῳ, καὶ αἱ καλλίτεροι στιγμή εἶναι ἐκεῖναι καθ' ἃς γελᾷ τις».

Μ' ἀρέσει πολὺ ὁ ἄνθρωπος ποῦ γελᾷ, ἀναλογιζομένη δι καὶ αὐτὸς ὡς ὅλοι ἡμεῖς ἔχει τὰ βάσανά του καὶ κατορθώνει πρὸς σιγμὴν νὰ γελᾷση λησμονῶν αὐτὰ. Χαίρω ἐνδομύχως, διότι ἡ γελᾷ μετὰ τὴν καρδίᾳ του ἡ προσποιεῖται τὸν εὐθυμον. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις μὲ κάμει ν' ἀποβάλλω τὰς μαύρας σκέψεις μου καὶ νὰ γελῶ καὶ ἐγὼ μαζύ του.

Ὁ Λαμπριερό, ὁ ἴσῳ καλὰ μελετήσας τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου, λέγει : «Γελᾷτε, γελᾷτε, ἐκ φόβου μὴν ἀποθάνετε πρὶν ἀκόμη γελᾶσθε». Ἑλληνίς.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

ΜΑΖΕΣΤΙΚ

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτου μας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

Ἄκρα περιποίησης καὶ καθαριότητος.

Ἐλικὰ ἄριστα.

Πωλοῦνται ἐν Ἀθήναις οἰκίαι πάσης ἀξίας καὶ ἡγγυημένης στερεότητος. Ἐπίσης οἰκόπεδα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Μηχανικῷ κ. Νικ. Π. Σαρρή, ὁδὸς Βίκτωρος Οὐγκῶ, ἀριθ. 16, γ. — ὥρα 1—3 μ. μ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΗΝ - ATHENOCLES
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις, Ἰωαννίνοις, Βόλῳ, Λαρίσσι, Καβάλλῃ, Κιλίικῃ, Τροιζήνι, Χίῳ, Σάμῳ, Σύρῳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῳ. Πρακτορεῖον ἐν Μούδρῳ (Νῆσος Δήμος). Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κωνσταντινουπόλει, (ἐν Γαλατῇ μετὰ Πρακτορεῖον ἐν Σταμπούλ), Σμύρῃ. Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ, Ζαγαζίκ. Ἐν Λονδίῳ : (22 Fenchurch Street). Ἐν Κύπρῳ : Λεμεσῶ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Γ. Μπονιᾶ, Διευθύνων Σύμβουλος, Γ. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούνη, Σ. Εὐγενίδης, Α. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης Βαρώνας Α. δὲ Νεφλίς, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντής

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : προεφορῆσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπραξαί τοκομεριῶν, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς, ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ἀνοίγει τρέχοντας ἱστούς ἡγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ δια τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦ.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς δὲ νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (CHEQUES) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (CHEQUES) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνατακτορικῶν τῆς Οἰκοδομητικῆς τῶν πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμειετήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ἐν Λονδίῳ (Bank of Athens 22 Fenchurch Street London e c.) ἔχει εἰδικὸν καὶ τελείως κατηρτισμένον Ναυτιλιακὸν Τμήμα λειτουργοῦν ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθείᾳ :

- 1. Ἀσφαλειῶν ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κ.τ.λ.
- 2. Ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμὸν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν.
- 3. Πωλῆσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων.
- 4. Εἰσπράξεις ἀβαριῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους ναυτιλιακῆν ἢ ασφαλιστικῆν ἐργασίαν.

Οἱ πελάται δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ὑποκατάστημα εἴτε μέσον τοῦ παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Γενικῆ Διευθύνσει τῆς Τραπεζῆς Ναυτιλιακοῦ Τμήματος, εἴτε μέσον οἰουδήποτε ἄλλου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ **ΑΝΥΣΙΟΥ** ἐναντι τοῦ Φαρμακείου Καρβώνη πωλοῦνται ὅλα τὰ εἶδη τῆς παραγωγῆς τοῦ

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΡΟΥ

τῶν κ. κ. Στεφάνου, Κάκκαδα, Μούγια, Τσιροπινᾶ καὶ Σα.

Φιάλαι, Ποτήρια,

Ἀλατοδοχεῖα, Γλυκοδοχεῖα,

Ἐπιπέδα Λαμπῶν.

Διαφόρων εἰδῶν καὶ σχεδίων ἐξ ὑάλου καθαράς καὶ λευκοτάτης ὡς κρύσταλλον.